



ל מ ח ר ת

הירוק היום ירוק מאוד.
 והאפור היום אפור מאוד
 וקצת שחור ואין לבן בעיר.
 והנסער היום נסער מאוד.
 והעבר היום - עבר מאוד.
 וקצת עתיד. ואין הווה באוויר.
 ועוד לא קל לנשום, ועוד לא קל
 לחשוב מול זה הרוח הנפתל.
 ומאוד לא פשוט לחכות.
 והסערה נוגעת בריסים,
 ומשתבר כל רגע לרסיסים.
 אך הירוק היום ירוק מאוד.
 ללא גולדברג



ראש השנה לאילנות



חזל טוב... חזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

11.2. דוט שיינגזיכט
ענת ארנולד
איילת סינה
יובל רום

12.2. יעל שפרונג
מיכי גניסלב
חנן וטרמן

14.2. ג'נט גניסלב
עליזה נמלי
בת-שבע מיקוסון
יהודה בן-זאב

16.2. יהודה יהודה
איתן גדליזון
תמיר ברק
אמיתי איתם (נכד משפ' ארנברג)

17.2. דותן קוניגס
יפעת דבולט

נ כ ד ה נ ו ל ד ה

לסבים - בקי ואריק ארנברג

בת - למרב וגידו

ברכות ורוב נחת לכל המשפחה



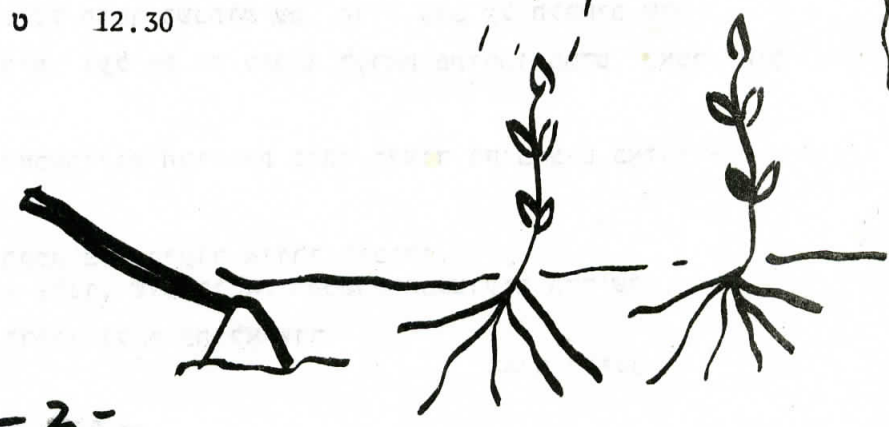
ה ע ר ב - אחרי ארוחת הערב - בשעה 20.15

ס ד ר ט " ו ב ש ב ט

מחר (שבת) - 10.30 נ ט י ע ו ת (נפגשים ליד המשתלות)

12.30 ט י ו ל צ ה ר י מ באזור המשק.

ט"ז בשבט



מה נשמע?

ב מ ע ר כ ת.

חברים, אתם באמת מגזימים. בשבועות האחרונים ישבנו בלי חומר (מלבד מידי הספקית הנאמנה שלנו של תאריכי הולדת וכו') בימים א'-ב'-ג'. ואז ביום רביעי בבוקר - התא מפוצץ ברשימות וכתבות ש"לא סובלות דיחוי".

היום רצינו לאסוף חומר לטור זה, אבל במקום זה ירדתי למפעל והדפסתי במכונה פנוייה, כי מדפיסה אחת לא יכלה להספיק את הכול עד לשעת האפס.

כדי שתקבלו את העלון בתאיכם ביום ו' כצוהריים, תהליך האיור וההדפסה (בדפוס) חייב להתחיל ביום ד'.

האם ההשראה תמיד יורדת עליכם ביום שלישי בערב? לא רוצים לאיים, אבל לא נוכל לקבל כתבות אחרי יום ג' בבוקר.

בדרך למפעל דגתי שתי ידיעות:

- * אורה נמלי חוזרת אלינו. ברוכה הבאה, אורה.
- * יעל נ. ביקרה במרפאות חוץ בבי"ח צפת ובכניסה פגשה את - - בתה דורית, הכורעת ללדת. בגליון הבא נקווה לדווח על תוצאות.

אז - כיתבו לנו, אבל לא ביום ג' בערב.

שבת שלום וחג אילנות שמח

א נ ג ה

ל"ד בית "סביון"

ד ו " ח ו ע ד ת ה ה י ג ו י

עם פטירתם ש' גב' ניימרק ומר אנדרס והעברתו של מר פרידלנדר לבית אבות, נסגר בית "סביון".

התקיים דיון על תפקוד הבית והובעה הערכה לשירותה הנאמן של ויטה כניהול הבית ולעובדים והתורנים אשר מילאו חלק של הזמן בשבתות שם. הדיו סבב על הלקחים שיש להפיק מהתקופה הקצרה בה הופעל הבית, ועל מה יש לתכנן לקראת פתיחתו מחדש, כאשר יהיה צורך בכך.

סוכם: א. יש להתעדכן לגבי האפשרויות הקיימות בבתי סיעוד בקיבוצים באזור - הכוונה להעברת תושבים שלנו לשם.

ב. לבדוק אפשרות של הקמת בית סיעוד אזורי קיבוצי.
ג. קביעת אחראי וצוות שלנו, שיעברו את ההכשרה המקצועית הדרישה..

הסיכום הזה יועבר למזכירות לדיון ולאסיפה לאישור.

מאיר ריינס

לרוץ אחורה או לפסוע

אילן המאירי

בגליון האחרון של "דברי הכפר" הובאה כתבה, המתארת את מצבו הקשה של הקיבוץ והשורה האחרונה שלה היא הצעה לפירוק הקיבוץ מבחינה רעיונית, ארגונית וכלכלית כאחד.

שלושה חלקים למאמר תגובה זה:

- א. כפירה בעובדות
- ב. כפירה בכוונות
- ג. אפשרויות להבראה.

א. אני רוצה להתעכב על נקודות שהועלו במאמר הנ"ל ונתחיל במחירי הדירות.

כל בנקאי מתחיל וכל חבר קיבוץ, אשר למזלו אינו כלכלן, יודע שמחירו של כל דבר נקבע בשוק של היצע וביקוש ומבחינה זו אין לקרקע שלנו ביקוש. הגליל כולו נמצא כיום בהתמוטטות כלכלית ובשיא של הגירה שלילית. בתוך גל העלייה המציף אותנו היום מספרם של אלו הבוחרים לגור באזורי פיתוח והתישבות בכלל, ובאזורי הגליל בפרט, שואף לאפס. מחיר דירה במקום טוב בק"ש, לדוגמא, בגודל של 90-100 ממ"ר הוא בערך \$ 30,000, בעוד שבת"א מחיר דירה כזאת מתקרב ל-\$ 100,000 ויותר. צריך להיות נאיבי או כלכלן בקיבוץ על-מנת לחשוב שמחירים של שלושים, ארבעים וחמישים אלף דולר הם מחירים ריאליים לדי-רות שהגדולה שבהן היא בשטח של 68 ממ"ר, והקטנה - 48 ממ"ר.

כפירה

בעובדות

הפשרת קרקע לבנייה

הפשרת קרקע לבנייה על שדה בור במדינת ישראל היא משימה לאנשים בעלי עצבים חזקים במיוחד, שיש להם כל הזמן שבעולם לבזבז במשרדים האפורים של האנשים האפורים באשנבים האפורים של משרד הפנים. הפשרת קרקע חקלאית לבנייה היא כמעט בלתי-אפשרית והקרקע מסבי-בנו היא כולה חקלאית, ואם חלילה נצטרך להפשי קרקע חקלאית לבנייה - הרי קרקע זו היא אמצעי-ייצור חשוב ביותר ואנו הרי זקוקים לאמצעי-ייצור רבים ככל האפשר, במיוחד בשעה קשה זו. ובכל מקרה מדובר פה על תהליך של שנים רבות. שום דבר לא ייחתך מיד ובינתיים צריך להחזיר חובות, הלא כן?

ב. לפני כתיבת החלק השני יש לשים סוגריים ולציין שכל מה שנכתב הוא על דעתי האישית בלבד וחלק ממנו נכתב על סמך הרגשה בלבד - תבינו אותי אם אני טועה.

כפירה

בכוונות

ובאשר לכותרת, אני אומר כך: מי שקורא לחיסול הקיבוץ (בוא נקרא לילד בשמו) כאמצעי לפתרון המצב הכלכלי והסדר החובות, רק "תופס טרמפ" על ההסדר, אבל הוא קודם כולו ומל-כתחילה לא מעוניין מבחינה רעיונית ו/או אחרת בחיי קיבוץ - הרעיון פשוט לא מדבר אליו. מי שחיי הקיבוץ קרובים ללבו לא יעלה אף פעם רעיון של פירוק מרצון. הוא יילחם על ההישרדות. הרעיון של פירוק הקיבוץ הוא לגיטימי וזכותו של כל אדם להציע זאת ללא פחד, כתנאי שידבר ברורות וגלויות ויאמר - אני לא רוצה קיבוץ, לא רוצה שוויון, לא רוצה ערכות הדדית - רוצה משהו אחר.

אפשרויות

להבראה

ג. לו הייתי כלכלן קיבוצי, הייתי בוודאי פורש בפני הקוראים סבך של מספרים ונתונים, המוכיחים בבירור רב, שאם רק ננקוט בפורמולה הנכונה, הכול יהיה טוב. וזו הבעיה המרכזית שלנו היום, שיותר ויותר אנשים מחפשים פורמולות לפתרון בעיות אנושיות. מסתכלים על בעיות חברתיות אנושיות דרך משקפיים של טכנוקרט ולא תופסים שהכלכלה אינה מדע מדויקת וכלכלה אינה מתעסקת רק במספרים. אם אתה מתעסק בבעיות כלכליות, אתה קודם כול מתעסק עם בני-אדם. הכלכלן מילטון פרידמן זכה בפרס נובל על התיאוריות הכלכליות שלו, אבל שמחה ארליך וממשיכי דרכו בכשלו כישלון חרוץ, משום שבדרכם עמדו מכשולים כדמות בני-אדם.

הדרך להבראה כלכלית עוברת דרך הדברים הבסיסיים ביותר, דהיינו - הפניית כל המאמצים לשיפור אמצעי-הייצור הקיימים נחيفוש בלתי-בלאה אחרי אמצעים נוספים מצד אחד וירידה דרסטית ברמת החיים, כולל בתחומים לא כל-כך פופולאריים, כמו צמצום צי הרכב

(המשך בעמ' 5)

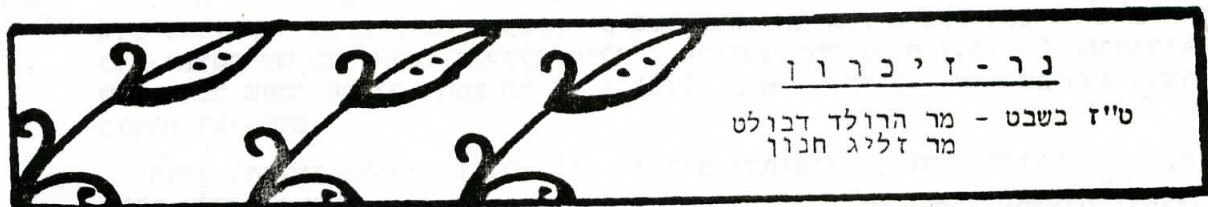
העצום שלנו (כן, עצום!) ומעבר לבית-ספר פחות יומרני אולי, אבל בהחלט יותר מתאים לכיסנו; הפעלת משמרת שלישית קבועה בהתנדבות ולא על חשבון שעות העבודה וככל האפשר להחליף או להקטין את העבודה השכירה בחקלאות בעישוב, בסיקול וקטיף ההדרים - עבודה שגורמת להוצאת כסף מזומן מהקופה החוצה.

כל הדברים האלה דורשים מאמץ אדיר, שיפול רובו ככולו, ובצדק, על כתפי הצעירים, אבל אם הבית חשוב לנו נוכל לגייס את הכוחות הנפשיים והפיזיים למשימה הזאת. נוסף לכך יש למשימה הקשה הזאת פן חיובי ביותר: אנו ניצבים בפני אתגר שאולי מעולם לא עמדנו בפניו לפני-כן. האפשרויות הן שהיים: הרמת ידיים (ולא משנה איך תנסח זאת - פירוק הקיבוץ פירושו קודם כול הרמת ידיים) או לצאת לעבודה. כמובן, צריכה להיות הנכונות וישנם כאלה המציעים הצעות פירוק או הצעות דומות, מתוך חשש שהקשיים שאנו עומדים בפניהם, עלולים להבריח את אלה המסוגלים לכך החוצה. ובכן, אני בהחלט חושב שכל מי שחושב שאין לו הכוונות, מכל סיבה שהיא, להצטרף למאמץ, כדאי שיחשוב על דרכו בעתיד. אבל מעבר לכך אני סבור, שהרוב הגדול רוצה להישאר ומוכן לתרום למאמץ ככל יכולתו. אסור לשכוח שהמשבר לא פרץ אתמול ומי שרצה לעזוב היה לו מספיק זמן לחשוב על כך, והעובדה היא שמספר העוזבים שאף ושואף לאפס. בכל מקרה עזיבת צעירים והשלכותיה על המקום הוא נושא לדיון רציני, אבל אסור שהדבר יהפוך לחרב המתהפכת מעל ראשנו.

מילה על הבנקים. נא לא לפחד יותר מדי. כל בנקאי מתחיל יודע שהוא יקבל מהקיבוץ ר. ק. מה שהקיבוץ מוכן לתת לו. עד עכשיו נתנו הרבה, כי לא ידענו מה שהבנק ידע. היום אנחנו יותר חכמים, אנחנו יודעים שעדיף לבנק שנעשה כמיטב יכולתנו ונחזיר משהו, מאשר שהבנק יחרים את הסחורה שלנו (מה שאפשר בכלל להזיז) וישאיר אותה במחסן מחוסר קונים. הבנק גם יודע עוד דבר והוא שאם הוא יעקל לנו את אמצעי הייצור שלנו (טרקטורים, כלים חקלאיים וכו') הרי שמלבד העובדה שאיש לא יקנה את הציוד הזה (לפחות לא במחירים הרי-אלי), אנחנו גם לא ניתן לו לקחת מכאן דבר ואם צריך נעמוד מו כנים עם מקלות וטוריות מונפים וללא שום ייסורי מצפון, כי מדובר בבנק שמצץ וסחט את לשדנו במשך שנים, העניק לנו הלוואות ביד רחבה בריבית נומינלית מטורפת של עשרות אחוזים, מבלי להזהיר ומתוך ידיעה ברורה שהדבר גומר אותנו, וכל זה ע"מ לסחוט עוד ועוד ועוד. בנק שבמשך שנים הונה, שיקר וגנב כסף מלקוחותיו בהיקף של מיליארדים ע"י ויסות מניות. לא, אין צורך בהרהורים רבים. צריך שיהיה לנו ברור מה שלבנק ברור. הבנק יקבל מאיתנו מה שנהיה מסוגלים להחזיר על פי האפשרויות שלנו.

ועוד מילה אחת. אני תומך בשינויים ובריפורמות ובוודאי שאינני חושש מהם. אני אוכל גם לחיות עם שינויים שאינני מקבל - לדוגמא, אני שולל מכול וכול ודוחה למעשה על הסף את הרעיון של עבודה בתמורה ואתנגד לו בכל דרך דימוקרטית אפשרית. יחד עם זה, במידה והדבר יאושר (לא עלינו), אלמז לחיות עם השינוי ולא א. אעזוב את הקיבוץ, כי כאן ביתי. אבל פה לא מדובר על שינוי או ריפורמה, פה מדובר על פירוק הבית ובכך אילחם בכל דרך אפשרית ואני יודע שלא אהיה לבד (לשם שינוי). אני מאוד מקווה ואני גם מאמין שחברה בריאה כמו שלנו תדע להתמודד עם המצב ולצאת ממנו מחוזקת ולא מפולגת - אבל אם לא, אז אינני נרתע מפילוג. קיבוצים אחרים עברו זאת ונשארו בחיים. אולי הגיע הזמן גם אלינו ואולי לא. אתם תחליטו.

בברכת חברים
אילן המאירי



סוף סוף

כל הכבוד ליוסי כץ. בצורה פשוטה והגיונית הוא פירט את חמש הבעיות שלנו ואת חמשת הפתרונות - ובא גואל לעם. למעשה עשה יותר מזה. יוסי הראה לנו, שבמשך שנים החלטנו החלטות שכיוונן אחד הוא ומגמתן ברורה. לכן נחסוך מעצמנו הרבה זמן ודמעות, אם נעזב בבת אחת ללכת כל הדרך עד הסוף. או, במילים אחרות, ברור שאנחנו בעצם לא רוצים קיבוץ - אז בואו לקפוץ על עגלת המשבר הכלכלי ונפרק אותו. מילים כדורבנות.

למה אני אומר שזה מבחינת "תפיסת טרמפ"? הוא מתבסס על ההנחה שכניסתנו למשבר הכלכלי נובעת מעצם היותנו קיבוץ. ולא היא. מבט השוואתי חטוף יראה: א. מספר קיבו-צים לא מבוטל לא הסתבך כמונו. ב. גופים כלכליים ואחרים, שהם רחוקים מלהיות קיבו-צים, הסתבכו באופן דומה ובמידה דומה.

יתכן שהבעיות שיוסי מנה קיימות לפי הגדרותיו, יתכן שחלק מהפתרונות המוצעים אכן יעזרו במשהו. ובכל זאת אני מציע שלא נתעלם מכמה עובדות, גם אם הגדרתן היא עובדות היסטוריות.

הקיבוץ נוצר כמענה לבעיות קיומיות בעולם הסובב, ביניהן המצוקה. כל נחשוב שהמצוקות שנקלענו אליהן ימצאו את פתרונן דווקא על-ידי דגמים שיועצים חיצוניים ואנחנו בעצמנו, מתוך מבוכתנו אנו, מציעים לנו.

העובדה שלא היותנו קיבוץ גרם לצרות, כפי שצינתי קודם, מחייבת אותנו למצוא את הסיבות האמיתיות. יתכן שזה יהיה מכאיב לא פחות מהאמצעים האחרים שאנו מתלבטים בקשר אליהם. מכל מקום, נראה לי שהן מבניות בצורה שעדיין לא טופלה על-ידינו.

אנחנו נקלענו למצוקתנו הכלכלית בגלל מנהיגות, קרי הנהלה, שהובילה את המהלכים המשקיים והכספיים בקיבוץ.

הנהלה זו פעלה ללא ביקורת בעלת "שיניים".

ההחלטות המשקיות הועברו באסיפות לעיתים בלי מידע שלם ומאוזן. הדברים התקבלו תוך אמון מלא, אבל כנראה מוטעה.

בעלי התפקידים "נבחרו" לתפקידיהם כמועמדים יחידים, ללא אפשרות סבירה של ברירה ובחירה. לפי עניות דעתי, בחירות אלה לא יכולות להיחשב דימוקרטיות. לציבור אין אפשרות ממשית להתייחס או להביע את דעתו על המועמד בהצבעה ומשום כך אינו שותף מרצון ל"בחירה" שנעשתה. (הבחירות הרב-מועמדות שהתקיימו השבוע היו מחזה מלבב והלוואי - סנונית מברשת).

מדובר הרבה על שינוי, כאילו לא היו שינויים בכל השנים. מדובר הרבה על שידוד מערכות ובעצם מתכוונים לאיחוד תקציבי צריכה. זה יושיע אותנו מחובנו הענקי? ומדברים על אין-ספור נושאים, שבהם הרעה וגם התקווה.

ועוד לפני שנפרק את הקיבוץ, לפי הצעת יוסי כץ, ניטיב לעשות אם נחדש את הדבר הבסיסי ביותר בחיינו המשותפים - הדימוקרטיה, גם מבנית וגם כנורמות חברתיות המחייבות.

הדברים קשים, לכן השם של טומי שמור במערכת

עוד תגובה

שלנפה

יאללה, בסדר.

איך שמחנו כשסוף סוף מישו מנכבדי השבט כחה בצורה מסודרת על שינויים ותמורות בעתיד הקיבוץ. לבנו גם התפעם למקרא העובדות והמספרים, שסידרו לנו את העניין ופתרו את כל הבעיות ל-25 השנים הבאות. ואיך, איך, איך התרגשנו מהעיתוי החביב של פרסום המאמר - גדיוק עכשיו, כשנושא "עבודה בעד תמורה" לכאורה ירד מהפרק ועל שיש מישו שהרים את הכפפה וממשיך במאבק.

אבל בוא נדבר ברצינות, יוסי:

הסיבה העיקרית שהורדנו את הנושא של "עבודה בעד תמורה" לעת עתה מהעניין הציבורי היא - שהמסיק העיקרי והענף הראשי של כפר הנשיא - המפעל - לא סיפק את העבודה שרצינו וידענו שהוא יכול לספק. נכון שאמרת שלא איכפת לך שחברים יעבדו בניסור הפיילונים (בניגוד לדעות של שני חברי צוות אחרים, שחשבו שאת העבודה הספציפית הזאת חברים לא מסוגלים לעשות או לא ירצו לעשות). אבל בכל מחלקה אחרת במפעל, למשל בעיבוד שבבי, הבעת התנגדות בגלל הסיבות הבאות: (א) אתה נגד לצעוד צעד אחד קטן בלי לשנות את כל השיטה (כפי שגם כתבת במאמר שלך) (ב) אתה לא חושב שחברים מהמשק יכולים לבוא ולבצע עבודות בעלות אופי מקצועי במפעל בזמנם החופשי. (ג) אתה לא רוצה להוציא עבודה החוצה כתמורה, במקום שאתה חושב שהמחלקה יכולה וצריכה להפיק אותה עם האנשים שיש לה.

יפה, קיבלתי, אם גם לא הסכמתי.

אבל מה כן? בתקופות של הלחץ לקראת סוף השנה הקודמת זה היה בסדר שלם לבוא ויבקש מאנשים, שיעבדו שבתות נוספות בעיבוד שבבי, כאילו שמישהו רוצה ויכול לנצל שבתות או ימי חופש נצברים. זה בסדר. גם אני, למשל, לפעמים כשאני עורך או מלמד בתל-חי עובד כמעט יום שלם בעיבוד שבבי לפני שאני נוסע לתל-חי.

אבל בשיחה שהייתה לנו לפני שבועיים אמרתי לך - למה שלא תבקש מאנשים שיעבדו שתי משמרות רצופות לפעמים? מה, בצאן לא עושים את זה כל הזמן? בגידולי-שדה לא עושים את זה כשיש לחץ? לא, אתה אמרת, אתה לא מבקש יותר מאנשים שיעשו שום דבר. אנשים אחרים יכולים לבקש.

אז בוא נראה: שאנשים יעשו עבודה בעד תמורה כשיש לחץ בעיבוד שבבי, אתה לא מסכים. אתה גם לא מסכים לבקש מאנשים שיעבדו משמרות נוספות (אני מסכים אתך שלאורך זמן לא הגיוני לבקש מאנשים כל הזמן). אבל אתה כן מסכים שאנשים יעבדו ביוזמתם בהתנדבות שעות נוספות - רק שאתה לא תיזום את זה.

ועם כל זה אתה מפרסם מאמר כבד ומנומק, רצוף בעובדות ובמספרים (כאילו שאם הבנקים היו מסכימים לשיטה שלך, גם חברים היו מסכימים להיות ואסלים של הבנקים ל-25 השנים הבאות), שהכניס את כל הוותיקים ללחץ, שהנה או-טו-טו מפרקים את כל העניין והולכים לזרוק אותם לכלבים, כי זה לא שלופה, איזה ריאקציונר קטן, שחי לו למעלה מ-10 שנים בלונדון, שכותב את זה. זה גם לא איתן גדליזון שהוא בס"ה יאפי, שלא ברור בכלל מה הוא רוצה מהקיבוץ - זה יוסי כץ, מטובי בנינו, מהשלישיה המובילה במשק שכותב את זה. זה לא אחראי.

יוסי, אני מעריך כמור שהשיטה הקיבוצית פשטה את הרגל; שצריך שינוי ושהשינוי יבוא. אבל זה לא אחראי לבוא ולהגיד לאנשים שבכל מהפכה יש נפגעים (אצלי בבית רואים לפני העיניים את ניקולאי ואלנה שכובים בשלג...), שצריך לשנות את הכול ומהר.

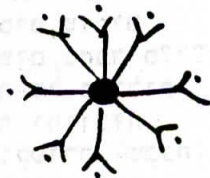
כל אחד שמעורב בעיבוד שבבי - מהעובדים ליד המכונות, דרך המהנדסים, מנהל המחלקה, מנהל הייצור במפעל, עובדי ההרכבה ועד למוכרים של הברזים - יודע שיש עכשיו עבודה לחודשיים-שלושה לפחות, בשלוש משמרות. אבל מה, המחלקה בקושי מצליחה לגרד שתי משמרות שיעבדו במשך השבוע.

אז, בוא יוסי, נסכם - במקום לכתוב מאמרים שלא יביאו לשום דבר חוץ מלייאש את הציבור, למה שלא תגיד לי - "שלופה, בוא נלך עם העניין הזה כפי שהצוות הציע אותו. נראה אם הוא יכול לרוץ, לכמה זמן ובאיזו הצלחה."

(סוף בעמ' 9)

האם הקיץ הקץ לרעזן הקיבוצי?

אדם בן חנוך



כ ו ת ר ת ז ו אינה סתם משחק או תרגיל ב'לשון נופל על לשון', אלא היא שאלה כנה אל כותב המאמר החשוב בגליון הקודם. מה היתה מטרת מאמרו? האם חתר להוכיח שכלו כל הקיצים על הרעיון הקיבוצי שהתיישן במשך השנים? ובמקומו יקום מבנה חדש לגמרי - אפילו אם "בוגרי" הקיבוץ יוסיפו להתגורר באותו ישוב, בעיקר בשל סיבות חברתיות - אקולוגיות? בקיצור: אותה האדירת אבל בשינוי הגברת. או האם מדובר כאן על נסיון עז לעקור ולשרש קוץ אחד אך עיקרי ומכאיב משדות הקיבוץ - למען ימשיכו חיי הקיבוץ בצורה מתקנת, שונה או מאוזנת (תרתי משמע).

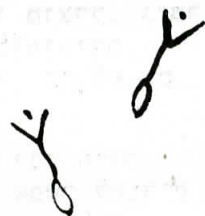


ד ב ר י ה מ א מ ר מדברים במילים כדורבנות, בגין הגיון המחבר ופועלו הרב. ואולם דבריו מכוונים בעיקרם בכיוון אחד אך מרכזי - הוא הצד הכלכלי. ציפור הנפש שלו זהו הצד הכלכלי הבלתי מאוזן. אני בהחלט מסכים איתו, שמבנה חברתי-יישובי אינו יכול להתאריך ימים אם הוא אינו מוכיח את עצמו כלכלית. עול החובות הרובץ על הקיבוץ מדכא את תושביו ומגביל את יכולתו להגיע עוד בזמננו לשגשוש כלכלי.



א י ו ס פ ק שהרבה משורשיו של הקיבוץ התגבשו מן הצד הכלכלי והדאגה לפרנסה. פלוגות הפועלים וגדודי העבודה עוד בטרם תקופת "כיבוש העבודה" התאגדו יחד כדי להשיג פרנסה ולבצע עבודות בתוך קבוצות שלא היו בהישג ידם בתור יחידים. אולם אני מסתייג מדברי יוסי ומטיל בהם דופי בשל שלוש נקודות:

א) הוא מנתח את מצב הקיבוץ בנפרד מן המצב/הנסיבות והסיטואציה הכללית השוררת בארץ. אומנם נכון שבמשך השנים הקיבוץ נהפך לקוץ בעיני ישראלים רבים. למרות זאת הקיבוץ אינו דומה כלל לכתות האוטופיות, המהוות "אי בתוך הים". הקיבוץ הוא חלק בלתי נפרד מן המתרחש בארץ. כל המחדלים והמצוקות שיוסי זוקף לקיבוץ, כוחם יפה למרבית המבנים הכלכליים במדינה. הן בסקטור ההסתדרותי-הפועלי (כגון 'כור') והן בסקטור הקפיטליסטי (כגון כל-בו שלום אתא ועוד). חברות אלו סובלות מן המשבר והמיתון כתעשייה ובמסחר. הקיבוץ סובל בנוסף מהמשבר החמור עוד יותר השורר בחקלאות. כל המשברים הנ"ל הם אינם בחזקת משבר מקומי, זמני או מבני, אלא הם בין-לאומיים, הפוגעים גם בארצות המזרח, וגם במדינות המפותחות במערב, המתקיימות על משיכות יתר - והכתובת כבר כתובה על הקיר. כדוגמה - שר החקלאות שלנו המליץ לאחרונה למושבים המתמוטטים למצוא את ההצלה לא בחקלאות ופיתוחה אלא במעבר חלקי לתעשייה זעירה ולתיירות, (שני ענפים השרויים ממילא במיתון מתמשך). ולכן, הצעתו של יוסי אינה מבריא חולי אלא מאפשרת בריחה מאחריות משותפת, לא מתוך קלות דעת אלא מתוך כאב ואלי עד כדי יאוש.



ב) הסתייגותי השנייה היא בכיוון הפתרונות. פתרוננו - אם אני מבין אותו - מעביר את האחריות המלאה אל הבנקים הגדולים. אנו אומרים לפעמים שההיסטוריה לעולם חוזרת. פעם ראינו במסגרת המפלגתית-הרעיונית את הכל-יכולה, בין מלחמת ששת הימים ומלחמת יום הכיפורים ראינו פתאום את המצילים התורנים להצלת המדינה בקציני הצפון: הרבה מתפקידי המפתח, הן כתעשייה, ובמסחר והן בפוליטיקה, ואפילו בראשות ערים וניהול, הוטלו על קצינים גבוהים - בוגרי הצפון. לעומת זאת האידיאולוגיה המערבית דיברה בזכות "מהפכה מנהלית". הם רצו להעניק לשכבת המנהלים את הסמכות הכוללת במדינה.

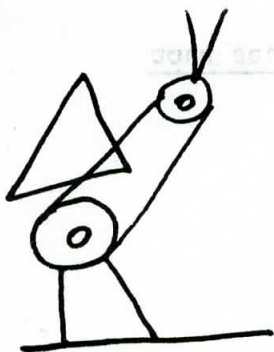


היום אין ספק שכל האלילים הללו אכזבו אותנו במידה זו או אחרת. ומה הן ההוכחות שמנהלי הבנק ינהלו את חיינו טוב יותר מן הניהול העצמי? לא אירע לנו במדינה כדורנו שבנקים התמוטטו בגין מחדלים אנושיים וערכיים? פתרון זה נוח יותר, אך הוא פתרון לטווח הקצר - מעין תעלול פיננסי מן הסגנון של "הצעת עין זיוון".

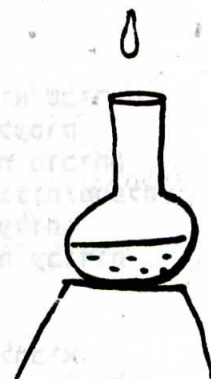


٧

-9-



שעות פסוידו-גזעית



(תשובה אחת למאמר של יוסי כץ)

אולי כדאי להתחיל מן השורה התחתונה: או שאדם רוצה לחיות בקיבוץ או שהוא לא רוצה. אין לי ריב עם אלה שלא רוצים לחיות בקיבוץ ועל כן חיים את חייהם בעיר או באזור כפרי שיש בו "איכות חיים" (חמש דקות מכפר סבא). מה שמקומם הוא הנסיון של אלה שלא רוצים לחיות בקיבוץ, נמצאים בקיבוץ, ומנסים להתאים אותו לעולם ה"נורמלי" או "לסביבה המשתנה" בשיטת הסלאמי או בשיטת המהפיכה.

הראשונה מבוצעת בצעדים קטנים שכאילו מטיבים עם הפרט, נותנים לו כאילו יותר אוטו-נומיה תקציבית, והשנייה דוגלת בסבנג וגמרנו. מי שחושב שאם קיבוץ זה, וקיבוצים אחרים, ייהפכו ליישוב כפרי, שבו כל אחד חי בתוך דלת אמות ביתו ומשפחתו, יימצא מזור לבעיות הקיבוץ, משלה את עצמו ואחרים. ההמונים לא זרמו למצפים, ומי שחפץ באיכות חיים ואוהב תאטרון וקונצרטים מעדיף לגור במקום כמו כרמיאל.

אם תפקידי הקיבוצים, החלוציים, הציוניים, והלאומיים אינם קיימים עוד, אזי נהיה עדים לנטישת יישובים בכל חלקי הארץ, והסוף לחקלאות הישראלית.

הבשורה על פי יוסי שמופיעה במשפט האחרון של מאמרו. "בקיצור, כפר הנשיא תהפוך עם הזמן ל"כפר" שבו חיים כמו בכל יישוב קהילתי עם מרכז תרבות וספורט ופעילות חברתית, שתהיה יותר ענפה מאשר ביישובים קיימים (בגלל האופי החזק של קשרי חברות שקיימים כאן), לא תתקיים מפני ש"האופי החזק של קשרי חברות שקיימים כאן" ייעלם.

ועתה אתייחס לסעיפי המאמר שהם פסוידו-מדעיים מפני שהם מתיימרים לנתח בצורה רציו-נלית - הצגת בעיה ובצמוד לה פתרון - מרקם חברתי אידיאולוגי שחיים בו בני אדם. התוצאה היא גיבוב שטחי של רבעי וחצאי אמת עם משאלות ליבו של המחבר.

(א) אם "ההבנה לצורכי המשק בתחום העבודה לא קיימת" יש לטפל בבעיה, או יותר נכון יש להתייחס לאותם חברים שאין להם מוסר עבודה, ולא להכליל הכללות ביחס לכל אוכלוסיית הקיבוץ העובדת. רוב החברים בקיבוץ עובדים מעל שמונה שעות העבודה, ואין מצטיינים ב"ראש קטן".

(ב) קיבוץ איננו "צורת" חיים אלא אורח חיים. הלועגים על הקיבוץ של ימינו מדברים על "צורת חיים" שאין חיים בה. לי ולחברי יש אורח חיים שהוא שונה מזה של ידידי ובני משפחתי שחיים בעיר או בכפר מחוץ לקיבוץ, ואני בחרתי בו. הלחצים שקיימים בתוך הקיבוץ הם אינם מאלה שמצויים בחיים ה"נורמליים", בהחלט לא גרועים יותר ובוודאי לא משפילים יותר. החבר מן השורה מחליט את ההחלטות החשובות. קשה להאמין שאם היו מחלקים את כל "עוגת הקיבוץ" בין חבריו/ מנעמדי כל אחד היה מרוצה יותר או היה מסתדר יותר. האם ניתן לחלק תקציבי בריאות, תקציב בריאות הנפש, תקציב בדק בית וכו' בין כל אחד, ולא להזניח נזקקים? הרבה מן ה"תן לפרט להחליט" הוא דמגוגיה.

(ג) הנושא של "כל אחד יעסוק במה שמעניין אותו, אם בחוץ ואם בפנים" נשמע טוב, אבל אין מאחריו הרבה אחיזה במציאות: אם הקיבוץ ממשיך להתקיים כקיבוץ מימוש משפט כזה יביא לעימות בין הקיבוץ לחבר בהרבה מקרים, ואם הקיבוץ לא קיים ויהפך ל"יישוב קהילתי-כפרי" זה מה שכל אחד יעשה בלאו הכי. יש סכנה גדולה בסיסמאות מן הסוג הזה. יש מקצועות שהם רצויים וחיוניים לחיי הציבור, אבל תמורתם היא זעומה. פיזיותרפיה, מקצוע אחות בית חולים, מורים (לא בב"ס קיבוצי) עובדים סוציאליים ועוד, אינם זוכים למשכורת שהעוסקים בהם ראוים לה. המקצועות שמשתלמים הם זנות ומשפטים - האם זה צריך להיות יעד החינוך הקיבוצי שלנו בעתיד?

(ד) העמדה שמצאה לה תומכים גם בחוגים יודעי כלכלה בקיבוץ שיש להביא שכירים לקיבוץ לעבוד בשרותים כדי שחברים יתפנו מעבודות אלו, ויוכלו לעסוק במשהו רווחי יותר, איננה מבוססת או בדוקה. החזרת המכבסה הביתה מוכיחה באיזו מידה זול יותר להעביר שרותים כאלה לאחרים. אם לוקחים גננת/מטפלת/טבח לא משלמים סכומים הגונים עבור העבודה? איננו לוקחים את עלות העבודות האילו כמקורות פרנסה. (מי אומר שיש באיזור כל כך הרבה עבודות פנויות לחברי קיבוץ שמבטיחות פרנסה השווה ליום העבודה?)

(ה) בעיית הניהול הקיבוצי היא השלכה של מי שעוסק בניהול. הרעיון להביא שכירים "מקצועיים" שינהלו את המשק, מתעלם מן העלות הלא מבוטלת. מוטב לחשוב על קואופרטיבים קיבוציים שבהם ישתתפו מספר קיבוצים. הלהט לקנות אומר דרשני.

(ו) ההצעה על הפיכת חברי הקיבוץ לעבדי הבנקים נראית כאילו הוצאה מסיוט לילה. האם אדם נורמלי שיודע על הבנקים מה שכל עם ישראל יודע, ישים את יתרו בחסדי כרישיו פיננסיים אלה? הלאה? הלאה? הלאה? העובדת?

ה פ ת ר ו ן ה א מ י ת י הקיבוץ חייב למצוא מקורות פרנסה נוספים. כרגע יש מפעל ויש חקלאות. מי שמפסיק לעבוד את אדמותיו ימצא שלמות ערביי הסביבה יעלו עליה, וגלגל ההיסטוריה יסתובב אחורנית. לדבר על זה שכל ענף חייב להיות רווחי, אחרת ייסגר, לא לוקח בחשבון את תועות האקלים והשוק. אלה שבצוות החירום, שחיפשו גידולים חלופיים, כנראה לא מצאו. על כן יש לנו כותנה, אבוקדו, אשכוליות, לול וצאן. זה מה שיש ועם זה צריכים לחיות. נראה שכל הבלבול על מרכזי אחריות מתעלם ממצאות מסויימת שהיא שייכת למקום הזה. מי שרוצה קיבוץ ימשיך לחיות בקיבוץ. מי שמדבר על יישוב קהילתי לא ימצא אותו כאן. מי שמדבר על זה ש"אין שינוי בלי נפגעים" כפי שאין מהפכה ללא קורבנות" מתעלם ממה שמתרחש באירופה. המהפכות כולן תבעו קורבנות רבים, וספק גדול אם אחת מהן השיגה את מטרותיה - כל היסטוריון טירון יעיד.

הדיבורים על "יש להגיע לכך שהאוכלוסיה הבורגנית או הנצקת לא תיפגע" דומים לסיס-מאות ששייכות לספר "חיות החיות" מאת ג'ורג' אורוול.

הערה: כתבה זו הופיעה לא במסגרת "בינינו", כי לפי אחד ה"לא קוראים" הטון בטור ההוא סרקסטי מדי.

אריק א.



דוח פועדת החברה

נוכחו: שריטה, ראובן מ., אסף, גילה, אנגה.
נעדרו: נטע, דוט.

גילה דיווחה על הוצאות מתקציב הוועדה בשנה שחלפה, לפי הנתונים שיכלה לאסוף מדפי הדיווח של הנהלת החשבונות.

דירת נופש -		הוצאות	9,152 ש"ח
		תשלום עבור שימוש	3,152 "
נופש מבוגר (מזכאות לשנה הקודמת)			
מדור יחידים			
מתנות ימי הולדת וכו'			
מתנות הקיבוץ לנכדים בחוץ			
מרתון			
			6,000 ש"ח
			1,984 " (8 משפחות)
			482 " (8 איש)
			240 "
			64 "
			70 "
			8,840 "

התקציב לשנה הבאה (1990) הוא 15,000 ש"ח.

הצעות לתקציב - (לא סוכס סופית)

(1) להעלות את המחיר לדירת הנופש לחבר עליה של 50%, כלומר 15 ש"ח ללילה. זאת אומרת שוועדת החברה עדיין מסבסדת את הנופש ב-50% בערך.

(2) הזמנת יועצים מבחוץ לפעולות חברה (הצעתה של שריטה) 2,000 ש"ח

(3) ציוד לדירת הנופש 2,000 "

קצבת זיקנה (א) מאנגליה - (ב) מגרמניה וכו'.

בעקבות המפגש של חברים ותיקים בנושא מתגבשת בוועדה ההצעה הבאה:

כל הכנסה מקצבת זיקנה שמגיעה מחו"ל לחבר/ה, תיכנס לקרן מיוחדת למטרות ושימושים של חברים משכבת הגיל של 60 ומעלה.

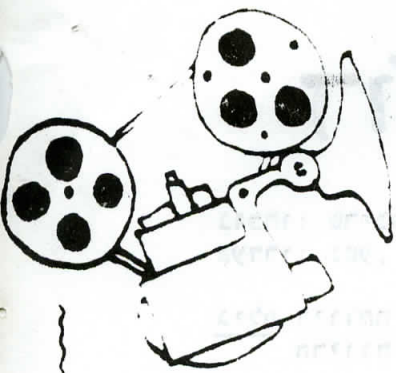
יימנה צוות מיוחד, מורכב מנציג ו' החברה, ו' החבר המבוגר, ו' הכספים.

צוות זה יהיה אחראי לקרן ויביא הצעות לגבי שימושים. כל הצעה לגבי שימושים תובא להכרעת המזכירות. (הצעה זאת תבוא למזכירות ותוכרע באספה)

צוין שכל הנושא תלוי בזריזות החברים לטפל בזכויותיהם - כרגע ההכנסה מאנגליה מסתכמת בסכום של 4,000 ש"ח לחודש....

הצעה זאת משתלבת עם הטיפול בבטחון הסוציאלי של החבר, לפי הצעת המזכירות.

(רשמה אנגה)



פִּינַת הַסֵּרֶס הַשְּׁבוּעִי

THE NAKED GUN

שם הסרט: האקדח מת מצחוק

במאי: דוד צוקר

משחק: לסלי נילסון, פריסילה פרסלי, ג'ורג' קנדי

בסרטיהם של האחים צוקר יש הומור מכל סוג, מטרה או טעם, אך בעיקר ניתן למצוא הומור פשוט, מאוד לא מתוחכם, הפועל על הקשרים תרבותיים פופולריים ואסוציאציות קולנועיות.

כפרודיה הזאת (ומי שזוכר את סרטם "טיסה נעימה" מבין מה הכוונה לפרודיה), החדשה, הם נועצים ציפורניים כז'אנר מותחני המשטרה הטלוויזיוניים. הבעיה הגדולה של הסרט היא שקשה לתאר מילולית את כל הקטעים המצחיקים, משום שהם בנויים מכלים של הקולנוע - צילום, עריכה, משחק, פס-קול ותזמון.

בקיצור, עוד מוצר של האחים צוקר, שכולל אוסף אקלקטי של סוגי הומור, סלפסטיק, בונ-סנס, הומור מקאברי - ואיך לא - בדיחות בטעם "רע". לאנישים שאוהבים לצחוק ולא מתביישים ליהנות גם מהומור "רע". סרט שמוקדש לכרמי סינה, שלא יושב איתנו בשבת ויראה את הסרט, אלוהה כרמי, אנחנו מקדישים לך את הו' של ו' סרטים.

בשבוע הבא: "אל תקרא לי לבן".

ו. (כרמי סינה) סרטים



תורנות שבת

בבדיקה אחרונה שערכתי במאגר כוח-העבודה שלרשותנו מצאתי, כי כ-40 איש עדיין אינם משובצים במסירת שבת. לכן אני רוצה להחליף תורנות של פעם ב-6 שבועות - לאחת ב-7 שבועות. כמובן, אתחיל בחדר-האוכל, במגמת הרחבה ליתר ענפי השירות. מסיבות מקצועיות לא אוכל לשבץ את כל החברים הפנויים בבת אחת לכל מסירות השבת, אבל אעשה את כל המאמצים לצמצם בכוח-אדם במסירות הקיימות ובכך לכסות את השבוע השביעי במלואו.

בבוא הקיץ, עם פתיחת הבריכה והמלונות נצטרך בוודאי לחזור לסידור ה-6 שבועי - ובזאת אבקש את הבנתכם לשינויים הצפויים.

בסימן פריז ובריון

שבת שלום - רפי

לאור פניות רבות של חברים להסביר מדוע לא לנהוג כמו משקים אחרים ולהתקין מונה חשמל בכל דירה כדי לתקצב את השימוש בחשמל במגזר הביתי, חייב אני להציג לכם מספר עובדות ואיורים על מנת לאפשר לכם להבין את מורכבות העניין. אין לי ספק שבבוא הזמן גם אנחנו נפעיל שיטת תקציב בצריכת החשמל, אולם כעת אין פתרון טכני שיכול לענות על הדרישות, ושעולה מחיר סביר. ישנו מספר וריאציות של דרכי איסוף נתונים, עיבודם, ואפילו פיקוח על צרכנים ברמות שונות ומגוונות, שנהוגות במספר משקים. ישנן רמות שונות של הצלחה, וישנם משקים שבהם נכשלו המערכות שהותקנו.

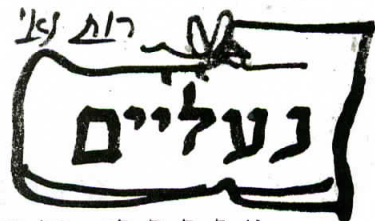
ועדות המשק של כל התנועות חיברו יחדיו וקיבלו 8,000 מונים ישנים מחבת החשמל ללא כל תמורה כספית. המונים שופצו במפעל של כפר מסריק וחולקו לקיבוצים שהזמינו אותם, תמורת 8 ש"ח לכל יחידה.

הביקוש למונים רב ואזל כל המלאי. נעשים מאמצים למצוא ספק בחוץ לארץ בעזרת חברת החשמל ומשרד המסחר והתעשייה, על מנת לרכוש מונים זולים עבור הקיבוצים. לכל הדעות תהליך ארוך שלא בטוחים שיצליח.

ישנם משקים, ואנחנו ביניהם, שמונים מהסוג הזה אינם מתאימים לצורכיהם, היות ולבתים שלנו חיבור חשמל תלת-פאזי. נוסף לכך חברת החשמל מחייבת אותנו עבור שימוש בחשמל לפי תעריף תעו"ז. נחוץ מונה 'חכם' יותר וכמובן יותר יקר בשבילנו. מה זה תעריף תעו"ז?

תעו"ז פירושו תעריף לפי עומס המערכת וזמן הצריכה, כלומר אנחנו משלמים עבור צריכת החשמל בהתאם לעלות היצור של חברת החשמל. ככל שהדרישה להספקת חשמל גוברת (למשל בשעות היום בקיץ) חייבת חברת החשמל להפעיל טורבינות לא יעילות לתגבור המערכת הכללית, ובכך עולה יצור קילוואט חשמל אחד יותר מאשר כלילה, כאשר הדרישה נמוכה. ניתן לראות בטבלה את התפלגות התעריף בהתאם לעונות ושעות במשך השנה. שעות היום מחו-לקות לשלוש דרגות, והעונות לארבע דרגות, כך שלאורך השנה קיימים 12 (!) תעריפים שונים. בטבלה המחיר הינו בסיס השוואתי בלבד - זאת אומרת אם המחיר הנמוך שווה 1.00 ש"ח, המחיר בתעריף אחר יהיה כפי שצויין. (הטבלה מופיעה בע 15)





להורים של פעוטים: בחנות הנעליים יהיה מלאי קטן של נעלי "פצפון" טרקלין עור לרשות הגיל הרך, מס' 20 - 26. המחירים נמוכים ב-45% ממחירים בחנויות.

נעלי גליל, 'טרקלין' ו'מגע' אפשר להזמין. גם כאן המחירים זולים ב-40% ממחירי 'המשביר המרכזי' ו'חנות גליל'.

ילדים:

אזהרה: מי שקונה נעלים מחוץ למשק, יוחזר לו סכום לפי המחירים בבית.

אנפורמציה נוספת: הרישום בכרטיס הוא לפי משפחות וגובה התקציב לפי גיל הילד. כדי לעמוד בתקציב שנתי, הוא יחולק לשני חלקים, החלק הראשון עד סוף יוני.

נעורים: יש נעלי New Balance במחירים סבירים בחנות הקיבוץ בראש פינה.

חברים/ות: נעלי בית ב-30% יותר יקרות בחוץ מאשר אצלי.

אפשר להזמין נעלי עבודה "ספורט" שחור או לבן, "טרקלין" או ג'יפסי במחיר של התקציב של נעלי עבודה.

אזהרה: נעלי עבודה כבר לא נרשמים בשום ענף, כולל מפעל "הבונים".

נוער-צעירים: נעלי ספורט Top (חיקוי ל Allstar) אפשר להזמין אצלי, אבל בשוק בחצור הם עולים באותו מחיר.

מקבצי שעות הצריכה למטרת תעריף תע"ז אצלנו.

העונה	החודשים	מקבצי השעות	שעות הצריכה			מחיר לקו"ש
			ביומי א - ה	ביומי 1	בשבתות	
קיץ 1	יוני ספטמבר	פסגה	8 עד 14	--	--	3.17
		גבע	14 עד 22	8 עד 13	--	1.70
		שפל	0 עד 8	0 עד 8	0 עד 24	1.04
		" "	22 עד 24	13 עד 24	--	1.01
קיץ 2	יולי אוגוסט	פסגה	8 עד 14	--	---	4.88
		גבע	14 עד 22	8 עד 13	---	2.03
		שפל	0 עד 8	0 עד 8	0 עד 24	4.08
		" "	22 עד 24	22 עד 24	--	1.08
חורף	דצמבר ינואר פברואר	פסגה	17 עד 21	---	---	4.00
		גבע	7 עד 17	7 עד 20	---	2.09
		שפל	0 עד 7	0 עד 7	0 עד 24	1.06
		" "	21 עד 24	20 עד 24	--	1.06
אביב סתיו	מרץ אפריל מאי אוקטובר נובמבר	פסגה	7 עד 21	---	---	2.40
		גבע	--	7 עד 21	--	1.40
		שפל	0 עד 7	0 עד 7	0 עד 24	1.00
		" "	21 עד 24	21 עד 24	--	1.00



נעימו! ♥

איפה היתומים ?

אכן, גם למנעולים יש יתומים, שבדרך-כלל בני-אדם קוראים להם מפתחות.

כמה מהם אבדו לעולם ועד, נעלמו מכיסים של בגדים, שהושלכו לכביסה, אחרים הוטמנו באדמה הטובה בחריש עמוק. אחדים נעזבו במחנה צבאי אי-שם או במקומות אחרים מחוץ לקיבוץ.

האם כל האפשרויות שמניתי כאן יכולות להסביר את העובדה שיותר מ-1200 (!) מפתחות נחתכו בשנה שעברה??

איפה הם - כל היתומים?

אולי בתחתית מגירה במשרד, אולי עדיין מחוברים לטבעת יחד עם מפתחות אחרים ונישאים בתוך הכיס יום-יום ומזמן לא ידוע לאיזה מנעול הם שייכים?

כדי לפתור אחת לתמיד את החידה הזאת אני זקוק לשיתוף פעולה מצדכם: אני מבקש מכם לעשות רשימה של כל המפתחות המסומנים B ו-A, כדי שאוכל לעדכן את הרשימה שלי. אותם מפתחות וטבעות שאינכם זקוקים להם עוד, אנא מיסרו למשרד הדואר או ישירות לידי.

כך נוכל לאסוף לתוכנו את כל המפתחות האובדים ולתת להם בית חם.

בתודה מראש על שיתוף הפעולה
ג'ים ויטהם

ושוב - קוסמטיקה

אני חוזרת ומבקשת מהחברות שפונות אלי בבקשות באמצע הדרך בשבילי הקיבוץ - לא לעשות זאת, משום שאינני זוכרת בעל-פה. כל בקשה תיעשה ע"י פתק לתא-הדואר שלי או בטלפון לקוס-טיקה.

וכן אני מזכירה שוב להביא קופסאות למלוג כשהן רחוצות ומיובשות, כי אם לא כן אחזיר אותן ריקות למוסרות אתן.

בתודה מראש - רותי מרכס

אולי יש לך ?

אנחנו מעוניינים לקנות רשמקול עבור האולפן, העומד להתחיל בחודש

הקרוב. אולי יש לך מכשיר מיותר?

נורית או דליה ו.

נשמח לשמוע ממך.

NEWS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Today, Wednesday, Yael Nemenov had to go to the clinic at Safad Hospital, and who should she meet there but her highly pregnant daughter, Dorit, who lives in another kibbutz, and was just about to enter the labour ward! We hope to have news for you next week.....
- * Alice Naneli's daughter, Ora, has returned home. Pleased to see you, Ora.
- * Michal Engelsberg is also back home, and we wish her a speedy and complete recovery.
- * Bruce, our controller of electricity, tells us that we are still far short of the saving we have to do in order to get the refund from the Electricity Company. I am beginning to get the feeling that this was "MISSION IMPOSSIBLE" in the first place. Still, we have to keep trying.
- * Tomorrow, Shabbat, is the New Year for Trees, and apart from the ceremony tonight after supper, there will be planting tomorrow at 10.30 (meeting at the green-houses), and a walk in the vicinity of the kibbutz at 12.30 - all this, weather permitting, of course.
- * Ruthie Marks asks you please not to make appointments with her any place other than the Cosmetics Room, she does not remember unless she writes the times down immediately...

* SHABBAT SHALOM, Inge
F I L M O F T H E W E E K - THE NAKED GUN

with Lesley Nelson, Pricilla Pressly, George Kennedy.
a satire on the television police thrillers, one sees so often.
Lots of humour, some of it rather below the belt.

J A H R Z E I T

נ ו ר ז כ ר ו נ

16 Sh'vat - Mr. Harold Devolt

Mr. Zelig Chanin



HAPPY BIRTHDAY

11/2/90/ Dot Scheingesicht

Anat Arnold

Ayelet Cina

Yuval Rom

12/2

Yael Sprung

Mickey Geneslav

Chanan Waterman

14/2

Jeannette Geneslav

Alice Namali

Batsheva Marcuson

Yehuda Ben Ze-ev

16/2

Yehuda Yehuda

Eitan Gedalison

Tamir Barak

Amichai Eitam (Erenberg
Grandson)

17/2

Dotan Kunigis

Yif'at Devolt

A NEW GRANDDAUGHTER/DAUGHTER

was born. Best wishes to

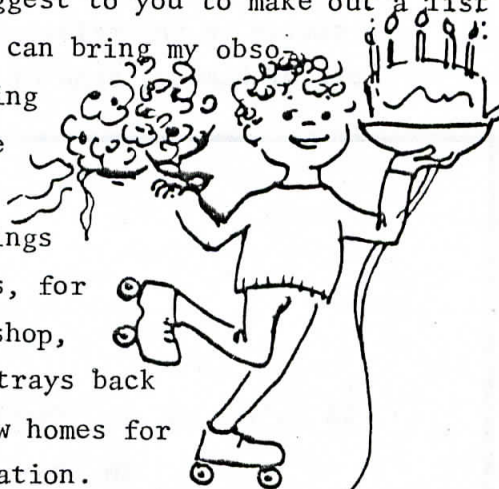
ERIC & BECKY and to

the parents - Meirav & Giddie

WHERE ARE ALL THE ORPHANS? - Jim Whitham

Yes, even locks have their orphans, They are commonly called keys by us humans... Some are lost for all time, some disappear from pockets when they go to the laundry, never to be seen again. Some have been ploughed into the fields and buried for evermore; others have been left behind at army bases and other places outside the kibbutz. - Considering all these keys that have vanished does not account for over 1,200 keys that were cut last year! Now the mystery is where are all the rest of those strays. Maybe they are in a drawer in some office, or put away at home when they are no longer needed, or perhaps still on a key-ring and carried around everyday, and no-one remembers what they belong to anymore.

Now, as a solution to this riddle I would suggest to you to make out a list of all the keys numbered A and B only. This way I can bring my obsolete list up to date. While checking your keys, sort out those that are no longer in use and hand them, and any spare key-rings you have, to the postmistress, for P.B.62, or to me at the workshop, so we can bring the homeless strays back into the fold again, and find new homes for them. Thank you for your co-operation.



1. נושא אישור המינוי למרכז ועדת הצעות נדחה לשבוע הבא.

2. המזכירות נפגשה עם נירה - מנהלת בית-ספר "מבוא הגליל", שמעה על מצב הכתות בבית-הספר וקיבלה את עמדת צוות-החינוך כפר הנשיא (כולל את אנשי כפר הנשיא שעובדים ב"מבוא הגליל" בעניין גודל הכתות, ובעניין הנהלת בית-הספר.

מייקל כהן וג'וליה ניצן ייצגו אותנו בישיבת ההנהלה שתדון בנושאים הנ"ל:

התייחסות צוות חינוך כפר-הנשיא ל"מבוא-גליל" - תשנ"א

1. גודל הכתות (מס' התלמידים מקסימלי בכתה) בתשנ"א

2. הצעות "ועדת אמנון" לצוות נהול ביה"ס ודרך בחירת המנהל/ת החדש/ה.

1. גודל הכתות המקסימלי יהיה 30 תלמידים בכתה.
אנו מדגישים שזה אחד התנאים שעל פיהם החליטה אספת כפר הנשיא על ההצטרפות למבוא-גליל.

אנו עדים למשמעות הכלכלית של החלטה זו.

2. התייחסות להצעות "ועדת אמנון"
אנו מעריכים את העבודה של חברי הועדה.

עקרונות כללים:

א. אנו רואים חשיבות רבה במנהלה עצמאית ובלתי תלויה בתוך מבוא-גליל.

ב. צוות כפר הנשיא מרוצה מהמצב הקיים ומתפקוד ההנהלה בתקופה של גידול והתפתחות מרשימים וממליץ בחום על המשך עבודתה של נירה בתשנ"א.

ג. נוהל בחירת מנהל/ת

1. יש לקיים הצבעה לבחירת מנהל/ת רק כאשר ימצאו שמות של שלושה מועמדים לפחות.

2. ההנהלה הרחבה תמנה צוות של 7 איש (נציג מכל קבוץ + נציג צוות העובדים) למציאת מועמדים לתפקיד המנהלה.

3. אנו מסכימים לסעיף י' "יובאו להצבעה בהנהלה הרחבה רק שמות שאושרו ע"י אספת העובדים".

ד. הנהלה רחבה

בהצבעות בהן יש קול לכל קבוץ, יהיה קול אחד לנציג הצוות.

1. כדי לחזק את המגמה המוצהרת של חזק צוות העובדים.

2. למנוע מצב של תיקו בהצבעה.

ה. מועצה מייעצת

גוף מסורבל ולא יעיל. מרכזי החינוך נמצאים בהנהלה הרחבה ממילא, וכן נציגות כללית של כל קבוץ.

ו. הקף התפקיד של גזבר/מנהל אדמיניסטרטיבי.
אנו תומכים בנוסח "ועדת אמנון".

3. המזכירות נפגשה עם אנשי צוות תיקשורת ומרכזם - גרשי.
נערך דיון בנושא התקשורת וסוכם שהצוות יקיים ישיבה בה יחליט על המשך הדרך. ובעוד שלושה חודשים, ידווח שוב למזכירות על פעולותיו.

סדר על בשבת



ה ד ל ק ת נ ר ו ת

ויכולו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלוהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויכרך אלוהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלוהים לעשות. (בראשית ב' 1-3)

ש ב ת ש ל ו ם ו ח ג ש מ ח.

ולמה זכו אילנות לראש השנה המיוחד לעצמם? ראו שניתן ראש-השנה לבני-אדם ואמרו: כתוב בתורה "כי האדם עץ השדה" (דברים כ' 19). נמשל אדם לעץ ועץ לאדם. ואם כך, מה אדם יש לו ראש-השנה. וכיוון שדיברו אילנות דברים של טעם נתקבלו דבריהם. אמרו להם: באיזה חודש נקבע ראש-השנה שלכם? השיבו אילנות: כיוון שאנו צריכים למים קבעוהו בשבט שמזלו דלי. ולא עוד שבשבט זמן נטיעה ויקיימו בו ישראל מצוות.

שיר:

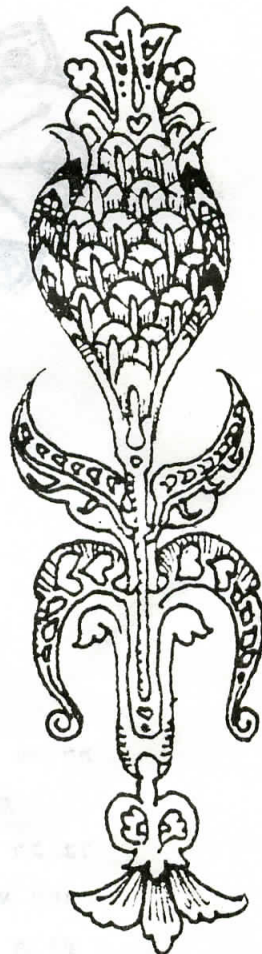
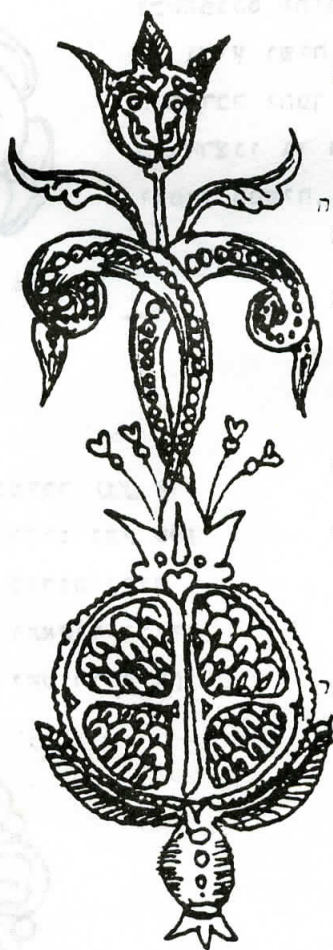
כי האדם עץ השדה
כמו האדם גם העץ צומח
כמו העץ האדם נגדע
ואני לא יודע
איפה הייתי ואיפה אהיה
כמו עץ השדה.

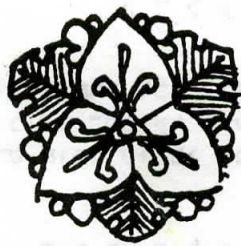
כי האדם עץ השדה
כמו העץ הוא שואף למעלה
כמו האדם הוא נשרף באש
ואני לא יודע
איפה הייתי ואיפה אהיה
כמו עץ השדה.

כי האדם עץ השדה
כמו העץ הוא צמא למים
כמו האדם הוא נשאר צמא
ואני לא יודע
איפה הייתי ואיפה אהיה
כמו עץ השדה.

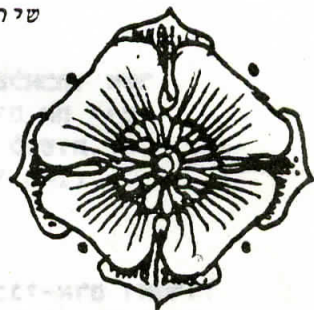
אהבתי וגם שנאתי
טעמתי מזה ומזה
קברו אותי בחלקה של עפר
ומר לי מר לי בפה
כמו עץ השדה
כמו עץ השדה.

נתן זך



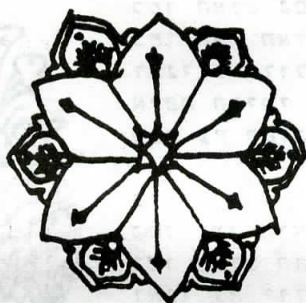


שיר: כי תבואו אל הארץ
ונטעתם כל עץ תחילה
ונתן העץ פריו
והארץ יבולה.
עת לנטוע אילנות
עת לנטוע אילנות.

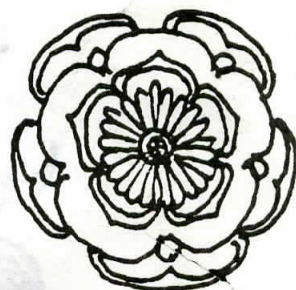


מעיר אל עיר מכפר אל כפר
נישא הוא קל כנפיים,
חוקר בגיא, בודק בהר,
עובר ביעף את המדבר
ושב אל השמים.

כחמישה-עשר בשבט
כבוא אביב אלינו -
יורד מלאך, פנקס ביד,
רושם כל ציץ, כל עץ, כל בד
וכל נטעי גנינו.



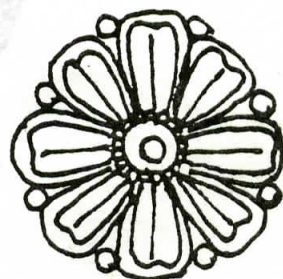
וכשהפנקס יהיה מלא
עץ וציץ ושיח;
כשהמדבר יהפך שדה
כל ארצנו גן רווה -
יופיע המשיח.



ש. שלום

שיר: אתן במדבר (נ) ארז
שיטה והדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש
תהר ותאשור יחדיו.
(ישעיהו מ"א)

שיר: השקדיה פורחת
ושמש פז זורחת
ציפורים מראש כל בד
מבשרות את בוא החג;
ט"ו בשבט הגיע
חג האילנות.



נמלא כוס יין לבן

היין הלבן בסמל את עונת הסתיו והערפילים, עת תשש כוחה של חמה ותנומה
ושלכת בעצים.
לבן הוא כלבנם של פרחי החצב, הכרכום והנרקיס. לובן עצים מלבינים בשלכת.

נ ר י ס כ ו ס ר א ש ו נ ה - כ ו ס ש ל ס ת י ו
לחיים !

נברך בטעימה של פירות הסתיו: ז י ת ו ח י ט ה
נטבול את פיתנו בשמן זית משובח ונאכל ממנו כזית.

ה ג ש ס ה ר א ש ו ן / רבקה זיו

מה אמר הגשם לפרחים? מה אמר הגשם לשדות?
"אני משקה וכך אתם צומחים." "אתם צמאים, הגיע זמן לשחות.
פקחו עיניים, די לכם לישון, פתחו הפה ושחו מהר-מהר,
אמרו שלום לגשם הראשון!" כי מחכים לי במקום אחר!"

מה אמר הגשם לעצים?
"הנה אתם יפים ורחוצים.
בעוד יומיים ואולי שלושה
אביא גם פטריות אל החורשה!"

שיר: ציפורים נודדות / אפי נצר

עם הסתיו חזרו הציפורים
מעבר המדבר, מעבר ההרים,
הוא ראה אותה על הענף
והיא כחולת נוצה, והיא דקת כנף -

פזמון: זה היה עם בוא הסתיו
הוא אותה כל-כך אהב
היתה יפה כמו בשירים
כמו בסתיו - הציפורים.

הוא בנה לה רץ מעשבים
והיא ליהסה זרעים מתוך הרגבים.
הוא שרק לה שיר של אהבה
והיא נתנה לו שי נוצה מתוך זנבה.
פזמון: זה היה...

עת חזר אביב אל הכפרים
הוא שב אל המדבר והיא אל ההרים
ורוח שעבר בגן מצא
בצל עצי החורש פרח ונוצה.

פזמון: זה היה...

נמלא כוס יין שרובו לבן ומיעוטו אדום.
על שום הלובן שעודנו מושל בארץ, בענפי האילנות ובפרחי השקד המניצים.
כשלג בפיסגת החרמון, כקרה בראשי הדשאים בבוקר חורף צונן.
על שום טיפות האודם הראשונות של האביב המתעורר ברקפת ובכלנית.

נ ר י ס כ ו ס ש נ י ה - כ ו ס ש ל ח ו ר ף
נברך בטעימה של פירות החורף: ה ה ד ר ו ה א ב ו ק ד ו

זוהר ליל רד לו ומכסיף ירח
מכסיפה האשכולית,
בפרדס נס לו זוג יונים זורח -
אש כילה האשכולית.

שיר: אשכולית היא אשכולית צהבהבת
נערה היא נערה,
אשכולית את נערה אהבה
נערה את נערה.

תפילת האילן

ואני המסיק בקרה את ביתך
ואני אבוקה כלילות-חשכה
ואני הוא הצל כיום-קיץ לווהט
ואני המשען לישיש הצועד.
ואני המניב את הפרי המובחר
למען תרווה בו גרונך הניחר.
ובצאתך לפרנס משפחה מחכה,
אני חץ וקשת ואני החכה.

כי אני הקורה שהקימה ביקתה
ואני השולחן ואני המיטה
ואני הוא הסף ואני המשקוף
ואני הידית שהפכה למנוף
ואני הגלגל ואני הקרון
ואני הארון במסע אחרון.

משום כך, אדוני העובר ושכ,
אל תפגע בי לשווא, אל תפגע בי לשווא!

(הימנון שמורות הטבע במוזמביק, תורגם ע"י דידי מנוסי)

שיר: ר ק פ ת / ל. קיפניס

מתחת לסלע צומחת לפלא

רקפת נחמדת מאוד,

ושמש מזהרת נושקת, זוהרת,

עוטרת לה כתר ורוד

ל-ל-ל-ל-ל...

רקפת, רקפת, ציפור מצפצפת,

הציצי אך רגע אליו!

רקפת נהדרת בסלע נסתרת,

נסתרת מנפש כל חי!

ל-ל-ל-ל-ל....

נמלא כוס יין - תציה לכן ותציה אדום

כוס זו מסמלת את האביב. הצמחים נהנים באחת מן האדום - הוא חום השמש השופע. ומהלכן - הם גשמי ההורף שנאצרו בקרקע. שילוב זה הוא המעניק את האון והחיות שיש לו לאביב.

נר ים כוס של י ש י ת - כוס האביב
לחיים!

נברך את האביב בטעימה של פרי החמר.
חמר - על שום נתיקות האביב הבוקע מקליפת החורף.

עץ / ל. גולדברג

והוא בקלות ישא
פריחתו הכבדה.
יאה לו תפארתו.
באין גאווה
ללבש חוד אביב.
והאושר הפשוט -
כחובה.

שיר: בארץ אהבתי

בארץ אהבתי השקד פורח
בארץ אהבתי מחכים לאורח
שבע עלמות שבע אימהות
שבע כלות בשער.

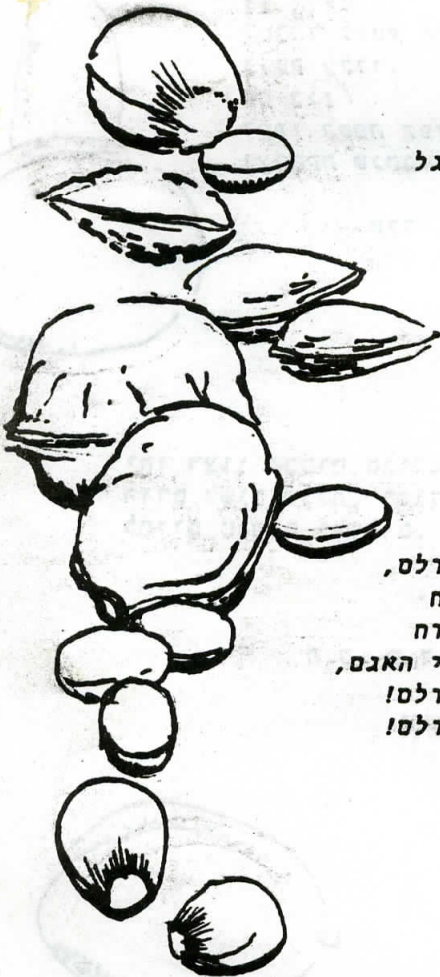
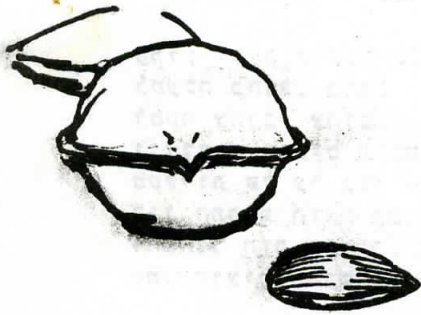
אך מי עיני נשר לו ויראנו
ומי לב חכם לו ויכירנו
מי לא יטעה מי לא ישגה
מי יפתח לו הדלת.

שיר: מה יפית האביב

מה יפית האביב,
בשדה באחו,
הציצים יפרחו,
צהלת חיים סביב,
מה יפית האביב!
מה נעמת האביב!

מה יפית בוקר אור,
כל ענף כל עשב
יגמרו טל כסף,
ישתו טל, יפיצו מור,
מה יפית בוקר אור!
מה נעמת בוקר אור!

מה יפית העולם,
יס דגן פתוח
יך גלים ברוח
ומאירים פני האגם,
מה יפית העולם!
מה נעמת העולם!



במלא כוס יין אדום

האדום כאדום השמש בלהט הקיץ, כתוכו של אבטיח ולחיו של תפוח.
עונת הקץ, עונת האסיף המסוימת את השנה החקלאית.

נ ר י ס כ ר ס ר ב י ע י ת - כ ר ס ה ק י צ
כ ח י י ס !

בברך טעומה של פירות הקיץ: ת פ ו ח, ע נ ב י ס

אחר-כך מגיע הערב להביא מ
לאנשים שנשרו אל המרפסות
עדיין מתנשמים מהמאבק היו
בצבעים הנקיים של הקיץ הז
שיש לו איכות של ציור ילד
עם כל התמימות וכל הכאב
שיושנו תמיד בדברים שקמלו
ותמו לגרוע - בינתיים.

לקיץ ישנה איכות של ציור ילדים
למעלה כחול, כחול
למטה צהוב, צהוב.
ובצדדים אנשים תופסים להם
מטליות של על כדי שלא יעלמו
בין התכלת הזאת העזה
והצהוב הזה הצורב, הדוקר
כמו קוצים שהבשילו.

שיר: ת פ ו ח ה י נ נ י

לו אני אילן, היא רוח
ונשקה אף לי,
יפתי קטפה תפוח חינוני,
הוי מתי היום יפוח
ראשא קולי
יפתי צאי לשוח בגני.

נד אילן
צמרתו ליטף הררח
ונשק עליי.
שם בגן
יפתי קטפה תפוח
וצחוקה שנהב.

שיר: ל י ב ל ב ו א ג ס ו ג ס ת פ ו ח

ליבלבו אגס וגם תפוח
ערפילים כיסו את הנהר.
וקטיושקה אז יצאה לשוח
אלה חוף תלול ונהדר.

יהי רצון שככוח סגולת אכילת הפירות שנאכל ונברך עליהם - יתמלאו מעוז ש
הודם לשוב שנית, להגדילם ולהצמיחם מראשית השנה ועד אחרית השנה לטובה ו
לחיים טובים ולשלום.

ת מ ס ד ר ט " ו ב ש ב ט כ ה י ל כ ת ו

שבת שלום, וחג שמח.

